RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

ARREST

nr. RvVb/A/1516/0615 van 16 februari 2016 in de zaak 1112/0622/SA/5/0554

In zake:	
----------	--

bijgestaan en vertegenwoordigd door: advocaat Carmenta DECORDIER kantoor houdende te 9041 Gent, Harlekijnstraat 9 waar woonplaats wordt gekozen

verzoekende partij

tegen:

de **GEWESTELIJKE STEDENBOUWKUNDIGE AMBTENAAR** van het departement RWO, afdeling Oost-Vlaanderen

bijgestaan en vertegenwoordigd door: advocaat Paul AERTS kantoor houdende te 9000 Gent, Coupure 5 waar woonplaats wordt gekozen

verwerende partij

I. VOORWERP VAN DE VORDERING

De vordering, ingesteld met een aangetekende brief van 24 april 2012 en geregulariseerd met een aangetekende brief van 23 mei 2012, strekt tot de vernietiging van het besluit van de gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar van het departement RWO, afdeling Oost-Vlaanderen, van 14 maart 2012 waarbij aan het OCMW van de gemeente een stedenbouwkundige vergunning wordt verleend voor de omgevingsaanleg van een rustoord, meer specifiek voor verhardingen, een carport, een fietsenberging en een berging voor de technische dienst.

II. VERLOOP VAN DE RECHTSPLEGING

De Raad heeft met het arrest van 24 oktober 2012 met nummer S/2012/0218 de vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing verworpen.

De verwerende partij heeft een antwoordnota ingediend en heeft een afschrift van het administratief dossier neergelegd. De verzoekende partij heeft een wederantwoordnota ingediend.

De partijen zijn opgeroepen voor de openbare terechtzitting van de eerste kamer van 17 december 2012, waar de vordering tot vernietiging werd behandeld.

Bij beschikking van 6 januari 2016 heeft de voorzitter van de Raad voor Vergunningsbetwistingen het beroep vervolgens toegewezen aan de vijfde kamer.

Bij tussenarrest van 11 januari 2016 heeft de voorzitter van de vijfde kamer de debatten heropend teneinde de behandeling van het beroep *ab initio* te hernemen voor de anders samengestelde zetel.

Kamervoorzitter Pieter Jan VERVOORT heeft verslag uitgebracht.

De partijen zijn schriftelijk verschenen.

Titel IV, hoofdstuk VIII van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening (VCRO) betreffende de Raad voor Vergunningsbetwistingen en de bepalingen van het reglement van orde van de Raad, bekrachtigd door de Vlaamse Regering op 20 november 2009, zijn toegepast.

De uitdrukkelijke verwijzingen in dit arrest naar artikelen van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening hebben betrekking op de tekst van deze artikelen, zoals zij golden op het ogenblik van het instellen van de voorliggende vordering.

III. FEITEN

Op 21 januari 2005 verleent de verwerende partij een voorwaardelijke stedenbouwkundige vergunning voor de bouw van een nieuw rustoord. De verwerende partij stelt hierbij dat voor de omgevingsaanleg een nieuwe aanvraag moet ingediend worden en dit om een duidelijker beeld te verschaffen van de omgevingsaanleg, de relatie tot de omgevingsaanleg rondom de kerk en de voorziene ontsluiting.

Op 28 juni 2007 verleent de verwerende partij een stedenbouwkundige vergunning voor het bouwen van een nieuw rustoord. Deze beslissing heeft in de praktijk hetzelfde voorwerp als de stedenbouwkundige vergunning van 21 januari 2005 met dien verstande dat, in afwachting van een definitief ontwerp met betrekking tot de omgevingsaanleg, tevens wordt voorzien in de tijdelijke aanleg van een gazon.

Op 9 november 2011 (datum van het ontvangstbewijs) dient het wan de gemeente hierna de aanvrager, bij de verwerende partij een aanvraag in voor een stedenbouwkundige vergunning voor "omgevingsaanleg rustoord: verhardingen, carport, fietsenberging en berging technische dienst". Deze aanvraag omvat de omgevingsaanleg van het nieuwe rustoord, de aanleg van verhardingen in functie van parkeergelegenheid, het afbreken van een weekkapel, het oprichten van een carport en een fietsenberging voor de bewoners van de serviceflats, het voorzien van een luifel aan de uitgang en een berging voor de technische dienst.

De percelen zijn volgens de bestemmingsvoorschriften van het bij koninklijk besluit van 14 september 1977 vastgestelde gewestplan 'Gentse en Kanaalzone' deels gelegen in woongebied en deels in woongebied met culturele, historische en/of esthetische waarde.

De percelen zijn niet gelegen in een gebied waarvoor een goedgekeurd bijzonder plan van aanleg of ruimtelijk uitvoeringsplan geldt, noch binnen de omschrijving van een behoorlijk vergunde, niet-vervallen verkaveling.

De percelen zijn gelegen binnen het gezichtsveld van het beschermde monument 'Marktplein 2: het dienstencentrum van Ertvelde, voormalig gemeentehuis', in de onmiddellijke nabijheid van het beschermde monument 'Pastorijstraat 3: pastorie van Ertvelde' en deels binnen en deels palend aan het beschermde dorps- en stadsgezicht 'pastorie van Ertvelde en tuin met bijgebouwen'.

Naar aanleiding van het openbaar onderzoek, georganiseerd van 5 december 2011 tot en met 3 januari 2012, worden twee bezwaarschriften ingediend, onder meer door de huidige verzoekende partij.

Het Agentschap Wegen en Verkeer (district Eeklo) brengt op 2 december 2011 een voorwaardelijk gunstig advies uit.

brengt op 7 december 2011 een gunstig advies uit.

De gewestelijke erfgoedambtenaar brengt op 14 december 2011, in toepassing van het decreet van 30 juni 1993 inzake de bescherming van het archeologisch patrimonium, een gunstig advies uit.

De gewestelijke erfgoedambtenaar brengt op 14 december 2011, in toepassing van het decreet van 3 maart 1976 inzake de bescherming van monumenten en stads- en dorpsgezichten, een gunstig advies uit. Hij beschouwt de aanvraag als niet-prioritair.

deelt op 28 december 2011 mee dat zij geen bevoegdheid heeft inzake de betrokken percelen.

Het college van burgemeester en schepenen van de gemeente verleent op 16 januari 2012 het volgende voorwaardelijk gunstig advies:

Evaluatie van de ingediende bezwaren :

Het bezwaar betreffende het beperkt uitzicht van de uitrit aan de en van het feit dat de veiliger zou zijn is niet gegrond. Voorliggende aanvraag betreft de aanleg van een parking (55 wagens) bij een vergund rustoord waarbij de toegang tot de parking gepland wordt in de en de uitrit in de en de uitrit sluit aan op de en deze snelheidsremmende maatregel komt de verkeersplateau. Deze aansluiting ter hoogte van deze snelheidsremmende maatregel komt de verkeersveiligheid ten goede. Ten onrechte wordt gesteld dat het uitzicht aldaar te beperkt zou zijn. Voordat de wagens op de rijweg komen is er nog een strook van ongeveer 4 meter (openbaar domein) waarop eventueel kan stilgestaan worden om zicht te krijgen op het aankomend verkeer.

Het bezwaar betreffende de kostprijs van de werken is niet gegrond. Het betreft geen stedenbouwkundig bezwaar.

Het bezwaar betreffende de toename van lawaai- en geluidshinder is niet gegrond. De parking bij een bestaand vergund rusthuis is gelegen in het centrum van de

deelgemeente op het kruispunt van twee gewestwegen en een gemeenteweg. De parking wordt aangelegd voor 55 voertuigen zodat het aantal voertuigbewegingen, in verhouding tot de voertuigbewegingen, eerder beperkt zullen zijn en geen aanleiding zullen geven tot een bijkomende geluidsoverlast.

Het bezwaar dat de voorziene uitrit loopt over beschermd dorpsgezicht is niet gegrond. Ter zake dient onroerend erfgoed een advies uit te brengen doch uit haar advies naar aanleiding van een voorgaande aanvraag stedenbouwkundige vergunning blijkt dat zij geen bezwaren had tegen de aanleg van de uitrit.

Het bezwaar dat de nu al drukke woonstraat is en de een gewestweg is met bredere wegverharding zodat deze laatste meer geschikt zou zijn voor zowel in- als uitrit van deze parking is niet gegrond. Zoals reeds hierboven vermeld stelt er zich bij het ingediende voorstel geen probleem met betrekking tot de verkeersveiligheid noch met de mogelijke beperkte verkeerstoename.

Het bezwaar dat de uitrit via _____enkel dient voor privaat belang en primeren niet op het algemeen belang is niet gegrond. Een aanvraag stedenbouwkundige vergunning staat los van de vraag in hoeverre deze het algemeen belang of het privaat belang dient. De vergunningverlenende overheid dient zich enkel uit te spreken over de vergunbaarheid van de geplande werken.

. . .

Beschrijving van de bouwplaats, de omgeving, de aanvraag en de beoordeling van de goede ruimtelijke ordening

Voorliggende aanvraag in functie van het uitvoeren van omgevingswerken bij een bestaande vergund rusthuis is in overeenstemming met de planologische voorschriften en geeft geen aanleiding tot stedenbouwkundige bezwaren.

Algemene conclusie

Uit bovenstaande motivering blijkt dat de aanvraag in overeenstemming is (of kan gebracht worden mits het opleggen van de nodige voorwaarden) met de wettelijke bepalingen, alsook met de goede plaatselijke ordening en met zijn onmiddellijke omgeving.

Besluit:

Het College van Burgemeester en Schepenen brengt met betrekking tot de aanvraag van en met betrekking tot omgevingsaanleg rustoord - verhardingen, carport, fietsenberging en berging technische dienst op een terrein met als adres kadastrale omschrijving volgend advies uit : gunstig mits

De hemelwaterput, de infiltratie- of buffervoorziening en/of de lozingsbegrenzer dienen geplaatst en in gebruik genomen te zijn ten laatste zes maanden nadat het gebouw of de verharding in gebruik is genomen.

..."

De verwerende partij beslist op 14 maart 2012 een stedenbouwkundige vergunning onder voorwaarden te verlenen. De verwerende partij motiveert haar beslissing als volgt:

"

BEOORDELING VAN DE GOEDE RUIMTELIJKE ORDENING

Voorliggende stedenbouwkundige aanvraag is in overeenstemming met de voorzieningen van het van kracht zijnde gewestplan.

Gelet op de eerder afgeleverde vergunningen.

Gelet dat de werken volledig op eigen terrein worden voorzien.

Gelet dat er ruim aandacht wordt geschonken aan de groenaanleg bij het voorzien van verhardingen.

Gelet dat het project zich voldoende integreert binnen deze omgeving; dit zowel naar de bestaande site toe als naar de onmiddellijke omgeving.

Gelet op de beschrijvende nota van de aanvrager.

Gelet dat de aanvraag werd onderworpen aan een openbaar onderzoek; er werden 2 bezwaren geuit.

Gelet op de hoger aangegeven weerlegging van deze bezwaren.

Gelet op de adviezen van de gewestelijke erfgoedambtenaar (ifv archeologie en ifv stadsen dorpsgezicht/zicht op monument) waaruit wordt opgemaakt dat de voorliggende aanvraag weinig of geen nadelige invloed zal hebben op het dorpsgezicht en de monumenten in de omgeving.

Gelet op de uitgebrachte adviezen van zowel ...., de ....en het Agentschap Wegen en Verkeer district ....

Gelet op het gemotiveerde advies van gemeentebestuur

Gelet dat het onderwerp niet voorkomt op de lijst gevoegd als bijlage I en II van de Europese richtlijn 85/337/EEG, noch op de lijst gevoegd als bijlage I en II van het Project-m.e.r.-besluit.

Bijgevolg dient geen milieueffectenrapport te worden opgesteld.

ALGEMENE CONCLUSIE

Omwille van bovenstaande redenen is de aanvraag voor vergunning vatbaar onder de in rand vermelde voorwaarden.

BIJGEVOLG WORDT OP 14-03-2012 HET VOLGENDE BESLIST:

De gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar geeft de vergunning of aan de aanvrager, die ertoe verplicht is

1° het college van burgemeester en schepenen en de gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar per beveiligde zending op de hoogte te brengen van het begin van de werkzaamheden of handelingen waarvoor vergunning is verleend, ten minste acht dagen voor de aanvatting van die werkzaamheden of handelingen;

2° de volgende voorwaarden na te leven:

- 1. alle te slopen constructies dienen afgebroken te worden minstens tot op het peil van de straat:
- 2. alle afbraakmaterialen en puin dienen onmiddellijk van het terrein afgevoerd te worden;
- 3. de planners zijn stipt te volgen;
- 4. de werken moeten op eigen terrein gebeuren;

- 5. het advies van het agentschap Wegen en Verkeer district dd 02/12/2011 is te volgen;
- 6. het advies van de brandweer dd 19/12/2011 is te volgen,
- 7. de voorwaarde opgenomen in het advies van het gemeentebestuur van Evergem is te volgen.
- 8. ..."

Dit is de bestreden beslissing.

IV. ONTVANKELIJKHEID VAN DE VORDERING TOT VERNIETIGING

Ontvankelijkheid wat betreft het belang en de hoedanigheid van de verzoekende partij

Standpunt van de partijen

1.

Met het arrest van 24 oktober 2012 met nummer S/2012/0218 formuleert de Raad ambtshalve de vraag of het daartoe bevoegde orgaan van de verzoekende partij wel tijdig en rechtsgeldig heeft beslist om een jurisdictioneel beroep in te stellen bij de Raad. De verwerende partij is uitgenodigd om hierover een standpunt in te nemen in haar antwoordnota, de verzoekende partij in haar wederantwoordnota.

- 2. De verwerende partij bespreekt met haar antwoordnota de hoedanigheid van de verzoekende partij niet. Zij beperkt zich tot de betwisting van de ontvankelijkheid van het beroep bij gebrek aan belang.
- 3.

  De verzoekende partij stelt in verband met haar hoedanigheid dat de beslissing van de kerkraad van 13 mei 2012 bijgebracht in het kader van de door de Raad geboden mogelijkheid tot regularisatie van het initieel verzoekschrift een 'verduidelijking én tegelijk een bekrachtiging' is van de eerdere beslissing van de kerkraad van 18 december 2011 om in rechte te treden en waarin haar raadsman de opdracht kreeg om 'een bezwaarschrift op te maken tijdens het openbaar onderzoek dat loopt tot 4 januari 2012... en om onze belangen te behartigen voor de verdere opvolging van de huidige stedenbouwkundige aanvraag van het voor de aanleg van een nieuwe parking...'. Met de beslissing van 13 mei 2012 immers, wordt gesteld dat 'deze beslissing van 18.12.2011, alsook de aanstelling van meester Carmenta Decordier, dan ook strekte tot het verder opvolgen van de bezwaarprocedure tegen de bouwvergunning en meer bepaald tot het voeren van alle dienstige administratieve procedures daartoe, onder meer het indienen van een vordering tot schorsing en nietigverklaring bij de Raad voor Vergunningsbetwistingen'.

Beoordeling door de Raad

Krachtens artikel 3 van het decreet van 7 mei 2004 betreffende de materiële organisatie en de werking van de erkende erediensten is de verzoekende partij een openbare instelling met rechtspersoonlijkheid. De kerkfabriek wordt volgens voornoemde bepaling bestuurd door de kerkraad.

In het algemeen moet een verzoekende partij bewijzen dat zij correct en tijdig beslist heeft om in rechte te treden, of nog, met andere woorden, dat het rechtens daartoe bevoegde orgaan tijdig beslist heeft om het rechtsgeding in te stellen.

De verzoekende partij verwijst in dit verband naar twee beslissingen van de kerkraad waaruit zou moeten blijken dat er correct en tijdig werd beslist om een beroep tot nietigverklaring en schorsing bij de Raad in te stellen.

Zij verwijst enerzijds naar een beslissing van de kerkraad van 18 december 2011 om in rechte te treden en waarin haar raadsman de opdracht kreeg om "een bezwaarschrift op te maken tijdens het openbaar onderzoek dat loopt tot 4 januari 2012... en om onze belangen te behartigen voor de verdere opvolging van de huidige stedenbouwkundige aanvraag van het woor de aanleg van een nieuwe parking...".

Zij verwijst anderzijds naar een beslissing van 13 mei 2012 waarin wordt gesteld dat "deze beslissing van 18.12.2011, alsook de aanstelling van meester Carmenta Decordier, dan ook strekte tot het verder opvolgen van de bezwaarprocedure tegen de bouwvergunning en meer bepaald tot het voeren van alle dienstige administratieve procedures daartoe, onder meer het indienen van een vordering tot schorsing en nietigverklaring bij de Raad voor Vergunningsbetwistingen".

De vraag stelt zich of voornoemde beslissing van de kerkraad van 18 december 2011, al dan niet samen gelezen met de zogenaamde "bekrachtigende" beslissing van 13 mei 2012, daadwerkelijk de vooropgestelde draagwijdte heeft en of met andere woorden het daartoe bevoegde orgaan van de verzoekende partij tijdig en rechtsgeldig heeft beslist om een jurisdictioneel beroep bij de Raad in te stellen.

Een verzoekende partij dient op een gespecificeerde wijze te beslissen om in rechte te treden tegen een bepaalde akte. De Raad merkt op dat de eerste beslissing van de kerkraad van 18 december 2011 een dermate algemene en toekomstgerichte inhoud heeft dat zij niet kan worden beschouwd als een rechtsgeldige beslissing om voor de Raad in rechte te treden. Deze beslissing dateert trouwens van vóór de datum waarop de bestreden beslissing werd genomen, en kan dus geen rechtsgeldige beslissing inhouden om een op dat ogenblik nog onbestaande beslissing aan te vechten.

In het verzoekschrift wordt vermeld dat de bestreden beslissing werd aangeplakt op 14 maart 2012.

De Raad stelt vast dat de verzoekende partij een (tweede) beslissing van de kerkraad bijbrengt waarin wel uitdrukkelijk wordt beslist om een beroep tot nietigverklaring en schorsing bij de Raad in te stellen, maar dat deze beslissing echter dateert van 13 mei 2012. Dit is buiten de termijn voor het indienen van het beroep tot vernietiging en ook duidelijk na het instellen van het beroep.

Deze beslissing kan het euvel dus niet goedmaken en zulks alleen al omdat zij is getroffen meer dan 45 dagen na de aanplakking van de bestreden beslissing.

Het beroep van de verzoekende partij is onontvankelijk bij gebrek aan een rechtsgeldige beslissing om in rechte op te treden.

OM DEZE REDENEN BESLIST DE RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

- 1. Het beroep is onontvankelijk.
- 2. De Raad legt de kosten van het beroep, bepaald op 275 euro, ten laste van de verzoekende partij.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting op 16 februari 2016, door de Raad voor Vergunningsbetwistingen, vijfde kamer, samengesteld uit:

Pieter Jan VERVOORT, voorzitter van de vijfde kamer,

met bijstand van

Katrien WILLEMS toegevoegd griffier,

De toegevoegd griffier, De voorzitter van de vijfde kamer,

Katrien WILLEMS Pieter Jan VERVOORT